

Ten eerste

Vorig jaar om deze tijd mocht ik u op exact deze zelfde plek informeren over de nieuwe vormgeving van ons tijdschrift. Een zekere trots vanwege het nieuwe uiterlijk was zeker niet vreemd aan deze mededeling die voor het overige in feite volstrekt nutteloos en overbodig was. Want u hebt zelf ogen in uw hoofd, nietwaar?

Bij sommige lezers speelden die ogen echter op. In de loop van de afgelopen jaargang bleken niet alle kinderziektes, zoals die nu eenmaal per definitie aan een nieuwe *lay-out* kleven, overwonnen. Lezers klaagden met name over de slechte leesbaarheid van een enkel lettertype (die van de rubriek Uitgezocht, de column en de fotobijschriften met name). Een ander constateerde dat de ruimte van de boekenrubriek, ondergebracht in het grotere geheel van Uitgezocht, zo krap bemeten was, dat de 'op de plank' gestapelde boeken het zonder nadere aanduiding moesten doen; reden voor deze lezer te verzuchten, dat hij "er zo niets mee kon". Hij had gelijk, evenals de klagers over het slecht leesbare lettertype. Met ingang van dit nummer zijn daarom wat wijzigingen doorgevoerd, waarvan een andere letter voor Uitgezocht er één is. En de terugkeer van de boekenrubriek (in een iets gewijzigde opzet) naar de laatste pagina een andere. De rest van de veranderingen komt u in dit nummer vanzelf tegen. Want u hebt zelf ogen in uw hoofd, nietwaar?

Het is dus aan ú om te beslissen of, met ingang van de 22e jaargang, VU-Magazine - om met Gerrit Komrij te spreken - daadwerkelijk onherstelbaar is verbeterd!

Gert J. Peelen

U I T G

Ajax

Fijnbesnaard zijn ze niet, de legioenen die wekelijks de voetbaltribunes bevolken om de verrichtingen van hun favoriete club gade te slaan, althans niet zodra zij hun staan- of zitplaats eenmaal hebben ingenomen. Vanaf dat moment geldt namelijk een absoluut verbod op nuances; het is zwart of wit, zij of wij, *that's all*. En al ver voor het spel een aanvang neemt brandt een verbale stammenoorlog los tussen de aanhang van de thuisclub en die van de bezoekers. Naast de nuancering wordt ook oorspronkelijkheid niet erg op prijs gesteld. Zo zingt de aanhang van nagenoeg elke club in Nederland hetzelfde dik aangezette 'Lah lah, lah-lah-lah lah lah lah...' op de tonen van het bekende operafragment 'Intocht der gladiatoren'. En ook het uit Engeland overgewaaid 'You'll never walk alone' wordt door supporters van elke club meegebalkt.

Hoe kunnen fans van één bepaalde club zich zo nog onderscheiden? Dat kan bijvoorbeeld door te proberen met racistische leuzen en handelingen de spelers van de tegenpartij uit hun concentratie te halen en de aanhang daarvan tot openlijke geweldpleging te provoceren. In die categorie past het gooien van bananen en 'ape-nootjes' naar spelers van de

bezoekende club, met een donkere huidskleur. Of door, zoals wanneer Ajax ergens in het land een uitwedstrijd speelt, het uitdagend scanderen van de kreet "Joden! Joden!" Veel effect heeft die laatste leus overigens allang niet meer, omdat de aanhang van deze Amsterdamse club de provocatief bedoelde term inmiddels tot geuzennaam heeft verheven en zelf al luidkeels "Wij zijn de Joden!" van de tribunes galmt.

Ook al niet gehinderd door een teveel aan gevoel voor nuance, hebben Ajax-supporters hun eigen manier ontwikkeld om aanhangers van de tegenpartij hun plaats te wijzen. Te pas en te onpas weerklinkt tijdens thuiswedstrijden van de club een welgemeend "Boeren! Boeren!" in de richting van de bezoekertribune. De werkelijke herkomst van de tegenpartij - stad, provincieplaats of platteland - doet hierbij absoluut niet terzake. Want voor elke rechtgeaarde Amsterdammer is iedereen die buiten de hoofdstedelijke gemeentegrens woonachtig is, nu eenmaal per definitie een agrariër.

Heel opmerkelijk is daarom de conclusie uit een recent gepubliceerd wetenschappelijk onderzoek van de Universiteit van Amsterdam naar mobiliteitspatronen van stadionbezoekers. Nauwelijks eenderde van de "Boeren!"-roepende Ajaxfans blijkt zelf uit Amsterdam afkomstig. De rest komt van elders, kennelijk aangetrokken door de nationale en internationale uitstraling van deze sterrenploeg. De planologen en demografen van de UvA hebben ook uitgezocht wat Ajax-aanhangers na de wedstrijd doen. Eén op de vier spoedt zich na het laatste fluitsignaal naar een schenkelokaal om de schor geschreeuwde keel te smeren, zo blijkt. Met een glaasje boerenjongens, naar wij veronderstellen...(GJP)